

بورس

رشد آرزوی ناامیدی

● شوق: شاخص‌های بورس دیروز دو هزار و ۷۴۷ واحد رشد کرد و خط مقاومت ۹۹هزارواحدی را پشت سر گذاشت. شاخص کل هم ۳۳۹ واحد رشد کرد و به رقم ۱۷هزارو ۸۸۹ رسید. این رشد یکباره به خاطر صف‌های طولانی خرید سهام بود. کارشناسان بورس بر این باورند که شرایط دیروز شاخص‌های بورس بیشتر نگران‌کننده بود زیرا این رشد ناشی از امید به آینده نبود بلکه رشدی ناشی از آشفنگی اقتصادی بود.

شاخص‌های بورس یکباره رشد کرد. مردم در صف‌های طولانی منتظر دریافت سهام شرکت‌های مختلف به‌ویژه سهام پتروشیمی و صنایع فلزی بودند. بخشی از کارشناسان بورس بر این باورند که برای این رشد یکباره نمی‌توان هیچ تحلیل دقیقی ارائه کرد اما حمید میرمعینی کارشناس بازار پولی-مائی در گفت‌وگو با «شرق» این رشد را نگران‌کننده توصیف کرد.

او افزود: رشد شاخص‌های بورس عموماً امیدوارکننده است. شاخص‌های بازار سرمایه شاخص‌های پیش‌نگر هستند و رشد آنها نشانه رشد اقتصاد در آینده است و افت آنها از افت شرایط اقتصادی در روزهای آتی حکایت دارد. این شاخص‌های پیش‌نگر اثر خود را روی شاخص‌های بازار سرمایه و سهام شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس هم می‌گذارد اما جنس رشد دیروز با رشدهای بعدی متفاوت است.

به اعتقاد میرمعینی رشد دیروز بیشتر ناشی از آشفنگی در اقتصاد بود. زیرا سایر بازارها رشدهای گروهجهی داشتند یا اینکه اگر هم رشد آنها موجه بود. دلایل آن خیلی اقتصادی نبوده و بیشتر از ناکارآمدی اقتصادی و مشکلات ساختاری اقتصادی حکایت می‌کرده است. بازار سرمایه از معبود بازارهایی بود که هنوز رشد نکرده بود. بنابراین انتظار می‌رفت بازار سرمایه این جیش را شاهد باشد.

او ادامه داد: رکورد دیروز شاخص‌ها از معبود دفعاتی بود که ثبت شده بود. رکوردهای قبلی مربوط به دفعاتی بوده که واقعا امیدواری نسبت به آینده اقتصادی وجود داشت اما این رشد ناشی از امیدواری به آینده اقتصادی نبوده و مربوط به مشکلات بازارهای مختلف بود.

این کارشناس همچنین کنشش بازار سرمایه را ناشی از اجرای طرح نیما دانست زیرا شرکت‌های صادراتی حاضر در بازار سرمایه، مایل نبوده‌اند دلارهای خود را با قیمت چهارهزار و ۲۰۰ تومان تبدیل به ریال کنند. بنابراین منابع مالی آنها به سمت بازار سرمایه آمده است.

او گفت: آخرین دلیل برای رشد یکباره بورس، سخنان سخنگوی دولت در گفت‌وگوی ویژه خبری بود که از مردم خواسته بود پول‌های خود را به بازار سرمایه منتقل کنند. اگر این صحبت‌ها سه یا چهار سال قبل گفته می‌شد، مفید بود و در صورت حمایت از بورس، شاید ساختار اقتصادی بهتر می‌شد و منابع مالی به سمت بازارهایی که مشکلات اقتصادی ایجاد می‌کنند، روانه نمی‌شد و شاهد کمبود نقدینگی در بنگاه‌های اقتصادی نبودیم.

بحران فروپاشی بازارها

به گفته میرمعینی آنچه در بورس رخ داده، موجی است که متناسب با بازه سایر بازارها بین ۲۵ تا ۳۰ درصد رشد دارد و بعد از آن متوقف می‌شود. اگر برنامه خاصی ارائه نشود، همین رشد‌ها متأسفانه منجر در بازار سرمایه، مایل نبوده‌اند زیرا قیمت‌ها به‌قدری افزایش می‌یابد که کسی قدرت خرید و قدرت ورود به بازار را نخواهد داشت. محمدرضا رهبر عضو سابق هیئت‌مدیره بورس نیز در گفت‌وگو با «شرق» مهم‌ترین دلیل رشد دیروز شاخص‌های بورس را افزایش مقدار نقدینگی اعلام کرد. او افزود: آمارها نشان می‌دهد میزان نقدینگی افزایش یافته است. حجم پول، سکه و اسکناس دست افراد افزایش پیدا کرده، سیره دیداری بیشتر شده است و بانک‌ها خلق پول می‌کنند. همچنین سپرده‌های شبه‌پول افزایش یافته است. این نقدینگی به سمت بازار سرمایه آمده است. عضو سابق هیئت‌مدیره بورس گفت: ارز خیلی گران شده است. سرمایه‌گذاران نگران هستند که تقاضای سوداگراانه در آینده کاهش یابد. ریسک نرخ بهره و ریسک نرخ ارز اگرچه سایه‌اش بر بورس هست اما تحغیرات سایر بخش‌ها سبب می‌شود بخشی از نقدینگی که سمت بورس بیاید. مخصوصاً شرکت‌های صادراتی، پتروشیمی‌ها، فلزی‌ها و آنهایی که با ارز سروکار دارند. موقعیت خوبی خواهند داشت.

افت قیمت سهام و تشویق خریداران

رهبر همچنین با اشاره به نزدیک‌بودن زمان برگزاری مجمع بسیاری از شرکت‌ها، بیان کرد: بسیاری از شرکت‌های سودده یا باید سود تقسیم کنند یا افزایش سرمایه دهند. او اضافه کرد: قیمت‌های سهام به کف رسیده و این فرصت خوبی برای خریداران است. اگر این روند ادامه داشته باشد و سیاست‌های پولی مالی و کم‌رکی و عوارض دولت سیاست‌ها را به نحوی اتخاذ کند که منابع به سمت بازار سرمایه روان شود، سرمایه به این سمت می‌آید. عضو سابق هیئت‌مدیره بورس گفت: مردم اعتماد می‌کنند و برای اینکه ارزش پولشان از دست نرود، آن را به سمت بازار سرمایه می‌آورند. اگر سیاست‌های دولت ثبات داشته باشد، بازار ثبات پیدا می‌کند.

هر روز از ساعت ۹ صبح تا پنج بعدازظهر کنار مغازه‌ای در بلوار کشاورز می‌ایستد و از عابرانی که برای خرید یا پرداخت پول از عابریانک توقف می‌کنند، کمک می‌خواهد. کمکی برای مؤسسه‌ای خیریه که به گفته او هم رسمی است، هم مجوز دارد، هم می‌توانیم پنجشنبه‌ها از آن بازدید کنیم. ماهی یک میلیون تومان حقوق می‌گیرد و هر روز اگر به رقم صد هزار تومان دریافت کمک برسد، می‌تواند زودتر محل کارش را ترک کند. او یکی از صدها دختری است که برای این مؤسسه خیریه کار می‌کنند و خانم «ب» نیز هر روز در خیابان‌های اصلی شهر که محل کار این دختران است، به بازرسی وضعیت فعالیت آنها مشغول است. یک محاسبه سرانگشتی نشان می‌دهد هر ماه کار هرکدام از این دختران برای این مؤسسه حداقل یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان سود خالص دارد. مؤسسه‌ای که نامش روی برگه قبض‌های کمک بدون مُهرش، با

نامی که در آدرس سایتش وجود دارد، فرق می‌کند و ردیابی از آن در اداره ثبت شرکت‌ها و آگهی روزنامه‌ها وجود ندارد. این مؤسسه چند دختر یتیم را سرپرستی می‌کند و البته وضعیت بهتری نسبت به هزاران مؤسسه خیریه کشور دارد که بعضا نه دفتر مشخصی دارند، نه مشخص است از کجا درمی‌آورند و کجا خرج می‌کنند. مؤسساتی که به روایتی تعداد آنها به ۱۵ هزار هم می‌رسد.

خیریه‌هایی که خیریتی در آنها هست

کمک به مؤسسات خیریه، چه محلی برای انجام وظیفه انسان‌دوستانه باشد، چه مفری برای رهایی از جبر نظام سرمایه با دلخوش شدن به اثرگذاری کوچکی در جهت ایجاد عدالت اجتماعی، چه کمک‌ها نقدی باشند و چه نیروی فکر و جسم در قالب فعالیت داوطلبانه، چه کوچک باشند و چه بزرگ، در جامعه ما فراگیرند. بعضی از این مؤسسات خیریه در چند سال گذشته وظایفی را انجام داده‌اند که ده‌ها نهاد حمایتی در نیم‌قرن گذشته موفق به انجامشان نشده بودند. بعضی از آنها نیز در کسرترش شبکه داوطلبان خود چنان موفق عمل کرده‌اند که می‌توان گفت نمونه‌هایی کم‌ نظیر در غرب آسیا هستند. بااین‌حال اما داستان مؤسسات خیریه به همین تعداد ختم نمی‌شود. مؤسسات دیگری هم هستند که بیشتر از آنکه محلی برای کمک باشند، وسیله‌ای برای فعالیت‌های سیاسی یا تبلیغاتی‌اند. ناگهان و در عرض چند ساعت عکس کودکی در شبکه‌های اجتماعی دست به دست می‌شود که برای انجام یک عمل جراحی سنگین نیاز به کمک مالی بزرگی دارد، روز بعد یک مؤسسه نیکوکاری هزینه عمل کودک را بر عهده می‌گیرد و این خبر در هر دو مؤسسه منتشر و ساعاتی بعد در شبکه‌های اجتماعی بازتوزیع می‌شود و کاملاً اتفاقی هم دو مؤسسه اعضای مشترکی دارند که فعالیت اقتصادی گسترده‌ای در کشور دارند. حربه برندسازی از شخصیت‌های اقتصادا به کمک رسانه با تمام ابزارهای ترنند تازه‌ای نیست و طبیعی است که نمونه‌های آن را در ایران شاهد باشیم اما بی‌حساب‌وکتابی در فعالیت مؤسساتی که می‌توانند به همین راحتی فعالیت گسترده مالی داشته باشند، از آن پدیده‌هایی است که در کشوری مانند ایران غم‌انگیز است. مؤسساتی که محمدرضا پورابراهیمی، رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس تعداد آنها را هفت هزار مؤسسه می‌داند و می‌گوید تا امروز تعداد بسیار بسیار کمی از آنها با وجود الزام قانون‌گذار، صورت مالی خود را افشا نکرده‌اند. همین عدم افشای اطلاعات در برابر قانون‌گذار نه‌تنها سبب بروز فسادهایی کلان در برخی مؤسسات واقعی خیریه می‌شود (به گزارش‌های متعدد نشریات در همین باره رجوع کنید) بلکه این فرصت را به برخی سودجویان می‌دهد که تحت پوشش این مؤسسات،

در کمال آرامش و امنیت خاطر ردیای درآمدهای غیرقانونی خود را پاک یا از پرداخت مالیات فرار کنند. چند هزار سوراخ در کیسه اقتصادی که چندان هم پر نیست.

واردات لاستیک‌های پتیم صادرات کشتی‌های صغیر
غلامحسین دونایی، عضو شورای عالی انجمن حسابرسان خبره ایران، یکی از کارشناسان خبره‌ای است که هم تجربه سال‌ها بررسی وضعیت صورت‌های مالی مؤسسات عمومی را دارد و هم دستی پر از بررسی وضعیت اقتصادی مؤسسات خیریه. دوانی درباره مؤسسات خیریه ایران به «شرق» می‌گوید: از بین هزاران مؤسسه خیریه در ایران به‌جز چند مؤسسه خیریه بزرگ که همگی می‌شناسیم، خیلی‌ها صورت‌های مالی خود را افشا نمی‌کنند. هرچند بین همین مؤسسات هم تقریباً اغلب حاضر به انتشار عام وضعیت مالی خود نیستند. ماده ۳ قانون خدمات کشوری، مؤسسات یا نهادهای عمومی غیردولتی را تعریف و معرفی کرده است که از بنیاد مستضعفان و بنیاد شهید تا صندوق‌هایی مانند

گزارش «شرق» از حرفه‌هایی که مؤسسات خیریه در اقتصاد کشور ایجاد کرده‌اند

لاستیک فروش‌هایی که به بهشت می‌روند

محمد مساعد

شفافیت به نفع خودمان است

صندوق تأمین اجتماعی و صندوق بیمه اجتماعی روستاییان و عشایر و حتی مؤسسات منحل‌شده‌ای مانند سازمان دانش‌آموزی حزب جمهوری اسلامی را شامل می‌شود. وقتی در این مؤسسات و نهاده‌ا انتشار عمومی اطلاعات جدی گرفته نمی‌شود، تکلیف مؤسسات دیگر مانند مؤسسات خیریه کاملاً روشن است. دوانی درباره مرجع رسیدگی به وضعیت مالی خیریه‌ها می‌گوید: مؤسسات خیریه طبق قانون مکلف هستند تحت نظارت دولت و نماینده آن یعنی سازمان امور مالیاتی باشند. همه‌جای دنیا این مؤسسات زیر ذره‌بین دولت‌ها قرار دارند. زیرا به‌طورکلی مستعد درگیرشدن در فساد و پول‌شویی هستند. طبیعی است که اگر ریگی به کفش این مؤسسات نباشد، دلیلی ندارد منابع و مصارفشان را پنهان کنند و وقتی این سطح از تلاش برای پنهان‌کاری مشاهده می‌شود، حساسیت بیشتری ایجاد می‌کند؛ اصلاً هم عجیب نیست چون تجربه تاریخی وجود دارد که چگونه گروه‌های تبهکار و حتی ثروتمندان به‌ظاهر محترم از این مؤسسات برای مقاصد سیاسی-اقتصادی خود در جهان استفاده کرده‌اند. در فیلم پدرخوانده ۳ مافیا و کلیسا متحد می‌شوند و در بورس سرمایه‌گذاری می‌کنند و این تنها نمونه‌ای از آنچه است که در جهان رخ داده و می‌دهد، چنان‌که مافیا در جنوب ایتالیا فعالیت خیریه گسترده داشت یا اسکوپار در آمریکای جنوبی از همین طریق برای خود محبوبیت می‌خريد. همین امور بنیاد خیریه بیل گیتس نمونه‌ای از تلاش برای تأسیس بنیادهای خیریه است که عملاً ثروت عظیمی را از زیر چتر مالیاتی با روش‌های حقوقی خارج می‌کند و گزارش‌های متعددی از نمونه‌های مشابه آن وجود دارد. در ایران نیز وضعیت همین‌گونه است و ما شاهد هستیم مؤسساتی که با اهداف فرهنگی و انسانی تشکیل شده‌اند، واردات لاستیک انجام می‌دهند، ساخت‌وساز می‌کنند یا کشتی خرید و فروش می‌کنند. دوانی درباره استفاده‌های سیاسی از مؤسسات خیریه می‌گوید: استفاده از این مؤسسات در دنیای سیاست نیز بسیار تجربه شده است. برگزاری مراسم‌های مختلف به بهانه امور خیریه در ایام انتخابات و توزیع کمک‌های نقدی و غیرنقدی به قصد تاثیرگذاری بر جامعه هدف، یک نمونه از این سوءاستفاده‌هاست. استفاده از اسامی مقدس و توسل به مسائل اعتقادی برای تحت‌تأثیر قراردادن جامعه نیز یکی دیگر از روش‌هایی است که به‌طور گسترده استفاده می‌شود و همان‌طور که به یاد دارید در زمینه مؤسسات مالی و اعتباری همین ترنند تا آنجا پیش رفت که بانک مرکزی در نهایت استفاده از این اسامی را درباره مؤسسات مالی به‌کلی ممنوع کرد؛ بنابراین به‌طور عمده خیریه‌هایی که در ایران تأسیس شده‌اند به‌دلیل فساد نهادینه‌شده مشکل‌زا هستند. این حسابرس خبره درباره تلاش‌ها برای نظارت‌پذیری مؤسسات خیریه نیز می‌گوید تا قبل از

وضع قوانین جدید. سازمان امور مالیاتی اشراف زیادی بر این مؤسسات نداشت، ولی با اجرای طرح جامع مالیاتی سازمان مالیاتی می‌توان بر این مؤسسات نیز اشراف داشت و با متخلفان برخورد کرد. همان‌طورکه در دیگر نقاط جهان نیز همین‌گونه عمل می‌شود. اگر این‌گونه مؤسسات در قالب ماده ۱۳۹ قانون مالیات‌های مستقیم و آیین‌نامه‌های آن اقدام به فعالیت کنند، می‌توان امیدوار بود که شفافیت ایجاد شود. وگرنه این‌گونه مؤسسات به‌طور محفل‌های مخرب اقتصادی تبدیل می‌شوند. به‌طور ویژه ناظر مالی از طرف سازمان مالیاتی باید بر فعالیت این مؤسسات نظارت کند. با تجربه‌ای که شخصاً در این زمینه دارم اصلاً به فعالیت چنین مؤسساتی خوش بین نیستم و این سؤال مهم را مطرح می‌کنم که وقتی گزارش‌های آسیب‌شناسی وضعیت کشور نشان از شیوع ۷۸ درصدی تقلب و ۸۰ درصدی بی‌اعتمادی به یکدیگر دارد، چگونه می‌توان پذیرفت که این‌همه خیر در ایران وجود داشته باشد و درست عمل کند؟ حتی اگر فرض کنیم که همه این مؤسسات هم نیت خیری دارند باید تحت نظر قانون و ضابطه‌مند عمل کنند.

نداشته باشیم. در واقع شاید بهتر است بگویم این‌قدر حساسیت‌ها روی خیریه‌ها بالااست که بعضی‌ها از خیر ثبت خیریه می‌گزیند و کار خیرشان را به شکل خانوادگی و سنتی دنبال می‌کنند. اما مشکل این است که چنین خیریه‌هایی می‌توانند کمک‌های محدودی به اطرافیانشان انجام دهند و اجرای پروژه‌های خیریه بزرگ یا هم‌افزایی از طریق مشارکت عمومی بدون ثبت مؤسسه و ایجاد سازوکارهای لازم ممکن نیست. ما هم از دولت هیچ انتظاری جز تسهیل‌گری و نظارت نداریم. قوانینی که امروز درباره مالیات وجود دارد درباره سازمان‌های مردنهاد گنگ است که کار ما را سخت می‌کند. همچنین در دیگر نقاط جهان کمک خیرین به خیریه‌ها نوعی هزینه محسوب می‌شود و حتی مشوق‌های مالیاتی برای آن در نظر می‌گیرند، اما در ایران نه‌تنها خبری از این مشوق‌ها نیست بلکه حتی هزینه هم محسوب نمی‌شوند؛ یعنی کسی که می‌خواهد به خیریه کمک کند باید این پول هم مالیات می‌پردازد اما اگر با همین پول برای شرکتش یک مبلمان تازه بخرد، هزینه حساب می‌شود و مالیات ندارد. ما انتظارمان کمک دولت برای تسهیل در امور است چراکه اگر کاغذبازی در دیگر قسمت‌های جامعه ایجاد مشکل می‌کند در اموری که ما با آن سروکار داریم، فاجعه ایجاد می‌کند. ما که پل نمی‌سازیم یا پروژه عمرانی نداریم که بگویم دو، سه ماه دیرتر شد اشکالی ندارد، ما با جان آدم‌ها و نان خانواده‌هایی که کمکشان می‌کنیم سروکار داریم و این فرایندهای بوروکراتیک می‌تواند نتایج وحشتناکی داشته باشد. تقوی درباره فعالیت‌های خیریه‌های غیرشفاف می‌گوید: به نظر من بسیاری از خیریه‌ها فعالیت سالمی دارند و نباید اشتباه چند نفر معرود را به پای کل یک جامعه بزرگ نوشت. اگر خیریه‌های خوب بودجه‌شان برسد تا حسابرسی کنند حتما این کار را انجام می‌دهند چون به نفعشان است و باعث اعتماد خیرین می‌شود. ما در تلاشیم حتی جامعه حسابرسان کشور را هم به کمک بگیریم تا برای انجام وظیفه اجتماعی‌شان حسابرسی مؤسسات خیریه را انجام دهند و باعث شفافیت آنها شوند چراکه تا وقتی شفاف نباشیم نمی‌توانیم در جلب اعتماد عمومی موفق عمل کنیم.

خبر

افزایش ۵۰ تا ۶۰ درصدی نرخ برخی کالاها را تکذیب نمی‌کنیم

● نوبخت گفت: اگر نرخ سه‌هزار و ۸۰۰ تومان به‌ازای هر دلار برای کالاهای اساسی محقق نشود، نباید از معقولیت هر دلار چهارهزار و ۲۰۰ تومان هم برحذر بود؛ البته دنبسال پرداخت مابه‌التفاوت این دو رقم هستیم. مردم باید بدانند ما افزایش ۵۰ تا ۶۰درصدی نرخ برخی کالاها را تکذیب نمی‌کنیم. او تصریح کرد: قیمت نان و بنزین نسبت به سال قبل افزایش نداشته است، اما باز هم قبول می‌کنیم که در اقتصاد کشور کاستی‌هایی وجود دارد که باید برای رفع آنها تلاش کرد. رئیس سازمان برنامه‌ویودجه با بیان «قبول می‌کنیم در اقتصاد کشور کاستی‌هایی وجود دارد که باید برای رفع آنها تلاش کرده»، گفت: مردم باید بدانند ما افزایش ۵۰ تا ۶۰درصدی نرخ برخی کالاها را تکذیب نمی‌کنیم. به گزارش تسنیم، محمدباقر نوبخت در برنامه «گفت‌وگوی ویژه خبری» گفت: در ۵۰ روز نخست امسال، ۱۵ میلیارد دلار با نرخ دولتی اختصاص یافت که از این مقدار هشت میلیارد و ۲۰۰میلیون دلار پرداخت شد. او گفت: بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول، رشد اقتصادی بالای چهار درصد را برای امسال و سال آینده ایران پیش‌بینی کرده‌اند که از متوسط منطقه بالاتر است. رئیس سازمان برنامه‌ویودجه افزود: هم‌اکنون صادرات ما ۲۲ درصد بیشتر از واردات است.

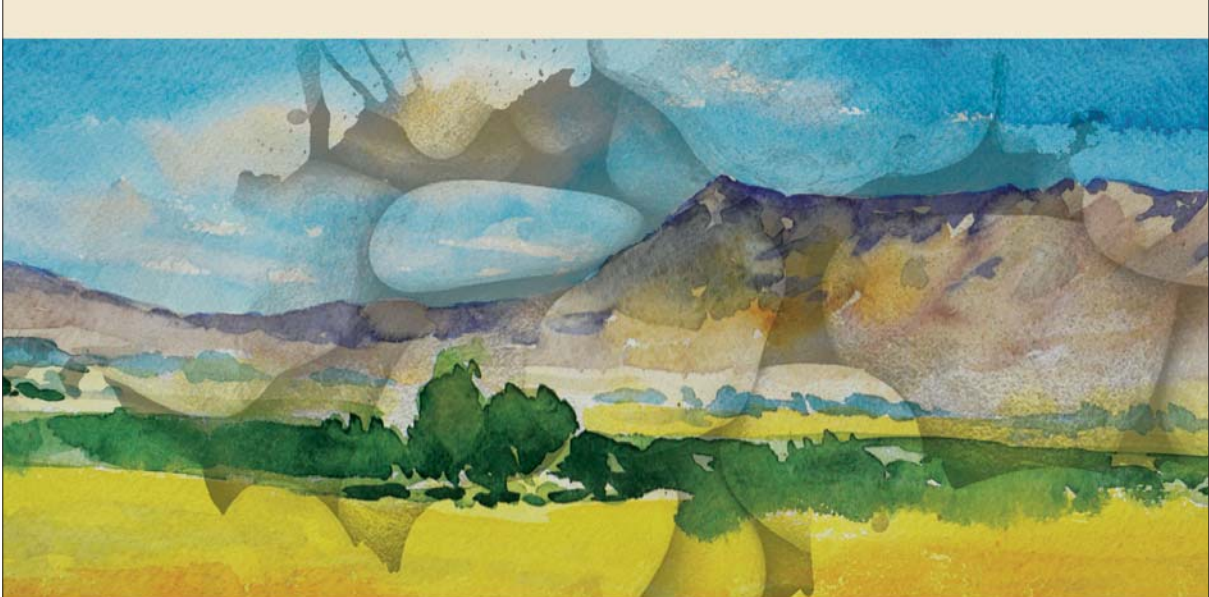
موافقت شورای رقابت با افزایش قیمت خودروهای زیر ۴۵ میلیون

● بر اساس اعلام رئیس شورای رقابت، شرکت‌های ایران‌خودرو مجاز به افزایش ۷،۱۸درصدی و سایپا مجاز به افزایش ۷،۰۱درصدی نرخ خودروهای زیر ۴۵ میلیون تومان خود شدند. به گزارش خبرگزاری مهر، رضا شیوا از محاسبات مرکز ملی رقابت مبنی بر افزایش قیمت خودروهای ساخت داخل که مشمول قیمت‌گذاری هستند، خبر داد و گفت: به‌طور متوسط خودروهای ساخت داخل شرکت ایران‌خودرو، معادل ۷،۱۸ درصد و سایپا به‌طور متوسط ۷،۰۱ درصد اجازه افزایش قیمت دارند. رئیس شورای رقابت افزود: در بخش خودروهای مدیران خودرو نیز به‌طور متوسط افزایش ۵،۶۲ به تأیید مرکز ملی رقابت رسیده است؛ براین اساس از اول تیرماه امسال خودروسازان می‌توانند حداکثر به میزان درصد‌های اعلامی قیمت محصولات خود را افزایش دهند.

نگارخانه
بهنام دهش‌پور
حمایت از بیماران
مبتلا به سرطان
Behnam Daheshpour
Charity Organization

behnamcharity

نمایشگاه نقاشی آبسنگ مظاهر آذرپسی

افتتاحیه: ۲۴ خردادماه ۱۳۹۷ ساعت ۱۶ الی ۲۰

بازدید: ۲۷ تا ۲۹ خردادماه ۱۳۹۷ ساعت ۱۱ الی ۱۹

تهران، خیابان شهید لواسانی(فرمانیه غربی)

خیابان شهید جباریان(فروردین)،کوچه مسجدی، کوچه مرمری، پ ۱۳

تلفن: ۷۵۴۰۹ – ۲۲۲۰۸۷۹۷ داخلی ۲۱۱

https://behnamcharity.org.ir